

คิดสักนิด...สะกิดใจ

สวัสดีครับพี่น้องที่รัก...ตามที่คุณพ่อเจ้าอาวาสได้แจ้งให้พี่น้องทราบแล้วว่า พ่อเองได้รับมอบหมายหน้าที่ใหม่และพ้นจากหน้าที่เดิมคือ **ผู้ช่วยเจ้าอาวาสอาสนวิหารอัสสัมชัญ** ช่วงเวลาที่ผ่านมาพ่อรู้สึกดีใจและเป็นเกียรติในชีวิตของพ่อ ที่ครั้งหนึ่งในชีวิตเคยใช้ชีวิตร่วมกับพี่น้อง ณ อาสนวิหารอัสสัมชัญแห่งนี้ ตลอดระยะเวลาเกือบ 4 ปี **ซึ่งถือว่าเป็นประวัติชีวิตที่จารึกในประวัติศาสตร์ของพ่อเอง** เพราะเมื่อบวชเป็นพระสงฆ์ก็ได้มาอยู่ที่นี้เป็นแห่งแรก เป็นประสบการณ์แรกของการเป็นพระสงฆ์ของพ่อนานาจนจำเป็นอย่างยิ่ง นั่นคือ คุณพ่อเจ้าอาวาส พระสงฆ์ นักบวชและบรรดาพี่น้องคือ ผู้สอนและผู้ร่วมประสบการณ์ในชีวิตของพ่อนั่นเอง

ดังนั้น จึงขอขอบพระคุณคุณพ่อเจ้าอาวาสที่ให้คำแนะนำ และความอนุเคราะห์กระผม ตลอดจนให้กำลังใจ ผ่านทางสารวัต(ฉบับที่ผ่านมา) และคำพูดต่างๆ ในทุกจังหวะของชีวิตสงฆ์ของกระผม ขอขอบคุณ บราเดอร์ ชิสเตอร์ มาเซอร์ สภาภิบาล และพี่น้องทุกท่านที่มีส่วนร่วมในงานของพระเจ้าและในทุกกิจการ

ขอขอบคุณองค์กรต่าง ๆ ของวัด พลมารีย์ (ที่วัดเรามีหลายเปรซิเดียม ตั้งแต่เด็กเยาวชน จนผู้ใหญ่ ประมาณ 6-7 เปรซิเดียม) กลุ่มนักขับร้องของวัดทั้งผู้ใหญ่และเด็กนักเรียนไตรอัสสัมชัญ, กลุ่มสโมสรรเยาวชนที่พ่อได้รับหน้าที่ในการดูแลพวกนี้เป็นพิเศษ ตลอดจนฝ่ายจิตตาศาภิบาลของนักเรียนไตรอัสสัมชัญ และองค์กรต่างๆของวัดที่ไม่ได้เอ่ยนาม

สำหรับหัวข้อสารวัต “คิดสักนิด สะกิดใจ” ขอขอบคุณเลขาฯที่คอยตามบทความสารวัตพ่อเป็นประจำด้วยความวิริยะ เพราะขอบอกตามตรงว่า บางครั้งคิดไม่ออกเหมือนกันว่าจะเขียนสารวัตเรื่องอะไรดี เนื่องจากอยากเขียนให้ดี การเขียนนั้นอาจเขียนง่าย แต่การเขียนหรือการสื่อสาร “ให้ดี” นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย...บางที่ต้องรอให้พระจิตเจ้าดลใจ ผ่านทางสิ่งต่าง ๆ ต้นฉบับจึงสามารถคลอดออกมาได้ แต่รู้สึกมีความสุขที่ได้มีโอกาสแบ่งปันความคิด ได้พูดคุยและสื่อสารกับพี่น้องโดยทางสารวัต ขอขอบคุณเจ้าอาวาสเป็นอย่างยิ่งที่ให้โอกาสกับหนึ่งหน้ากระดาษในสารวัตประจำสัปดาห์ และเห็นว่ามีแฟนคลับลูกเล็กเด็กแดง โดยเฉพาะผู้สูงอายุ บางท่านติดตามสารวัตในคอลัมน์ต่าง ๆ เป็นประจำทำให้เป็นกำลังใจในการเขียนอยู่บ้าง...(ข้า)

สุดท้ายขอขอบพระคุณพระเจ้าและขอพระเจ้าโปรดอวยพรพี่น้องทุกท่านเสมอ

